

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: **K. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2007, č. j. 56 Az 149/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podané dne 6. 12. 2007 se stěžovatelka domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2007, č. j. 56 Az 149/2007 - 19, kterým byl zamítnut její návrh na ustanovení zástupce.

Součástí žaloby ze dne 19. 8. 2007, doručené Krajskému soudu v Brně dne 21. 8. 2007, byla i žádost stěžovatelky o ustanovení právního zástupce.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30. 10. 2007, č. j. 56 Az 149/2007 - 19, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítl z důvodu nesplnění předpokladů, když stěžovatelka neprokázala své osobní a majetkové poměry, k čemuž byl vyzvána výzvou ze dne 5. 9. 2007, která byla stěžovatelce doručena fikcí dle ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů dne 5. 10. 2007. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě, tj. do 22. 10. 2007, výzvu soudu nesplnila a neprokázala tedy, že jsou u ní dány předpoklady pro ustanovení právního zástupce.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodovat o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat, jelikož při rozhodnutí o samotné kasační stížnosti je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné,

neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

Nejvyšší správní soud rovněž zvažil stěžovatelčinu žádost o nařízení veřejného projednání věci, ke které s odkazem na ustanovení § 109 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) dodává, že o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání a v tomto případě neshledal nařízení k projednání kasační stížnosti jednání za vhodné a účelné.

Součástí podané kasační stížnosti byl i návrh stěžovatelky, aby jí soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce. Z důvodu hospodárnosti řízení, neboť kasační stížnost byla podána zjevně opožděně, nebylo rozhodováno o návrhu stěžovatelky na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti podané proti napadenému usnesení Krajského soudu v Brně věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Ze soudního spisu vyplývá, že výše označené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, bylo stěžovatelce doručeno ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 42 odst. 3 a 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) v pondělí 5. 11. 2007.

Za den doručení rozhodnutí, ode kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (ustanovení § 106 odst. 5 s. ř. s.), však nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, tj. 16. 11. 2007, neboť se tak stalo poté, co uplynula zákonná úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř.).

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec

lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Brně - tj. pondělí 5. 11. 2007. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 19. 11. 2007. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a ustanovení § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost ze dne 4. 12. 2007, podaná poštovní přepravě dne 6. 12. 2007, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 za použití ustanovení § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. ledna 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu